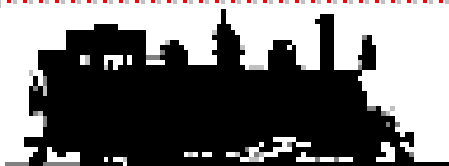

FUNÍČÍ

LOKOMOTIVA

ČASOPIS BEROUNSKÉHO HOROLEZECKÉHO ODDÍLU LOKOMOTIVA BEROUN

Číslo II./2003, ročník IV.

VYŠLO 5. 9. 2003

S LASKAVÝM SVOLENÍM ŠÉFREDAKTORA MICHALA HLAVÁČE DOČASNĚ VYDÁVÁ:

ANNA RESCHOVÁ, E-MAIL: AP.RESCHICI@QUICK.CZ

REDAKČNÍ UZÁVĚRKA PŘÍŠTÍHO ČÍSLA : 15..11. 2003

!!! ZASÍLÁNÍ TOHOTO ČASOPISU JE MOŽNO ZDARMA OBJEDNAT ČI ZRUŠIT NA VÝŠE UVEDENÉ EMAILOVÉ ADRESE !!!

[Kalendář akcí](#)

[Oddílové zpravodajství](#)

[Novinky a zprávičky z Berounska](#)

[Novinky a zprávičky z Čech a "okolí"](#)

[Novinky ze světa](#)

[Portrét](#)

[Lezecké oblasti](#)

[Odkazy](#)

[Inzerce](#)

Kecy redaktora

Jé, tak máme horké léto za sebou. To to zase uteklo... Zážitků je mnoho, a tak se o některých můžete dočíst na následujících stranách a možná i v příštím čísle, protože Ti co jsou stále ještě na jihu slíbený příspěvek včas nedodali. Ale to nevadí, aspoň nás vzpomínka na léto bude hrát i před vánoci. Fotek je spousta, ale bohužel je sem nemohu všechny dát.

Anička

Kalendář akcí

OTEVÍRACÍ DOBA NA STĚNU:

PO 16 - 20

ST 16 - 20 od 17.00 kroužek

ČT 18 - 20 z toho 18 - 19 celá hala k dispozici pro fotbalék či obdobné aktivity
!!!

PÁ 18 - 20

Boulderovací stěnka v šatně č.2 je přístupná vždy, když je otevřena hala, tzn. ca. od osmi ráno do půl desáté.

Cena vstupného pro nečleny zůstala nezměněna, tzn. 50 Kč/vstup nebo permanentka za 800,-Kč/sezóna.

Děti členů mohou zdarma, kamarádi by měli platit.

 říjen

Kroužek začíná začátkem října, vždy **STŘEDA OD 17 HOD**

 září

Tělocvična pro oddíl již od září **ČTVRTKY 18 - 19 HOD**

 13. 9. 2003

V Bílině pátý ročník hudebního festivalu "**Babí léto na Kyselce**", které organizuje a připravuje Jindra Hakim Luňák se svojí kapelou Křáp. Více se dočtete na www.babileto.bilinanet.cz Začíná se kolem 11 hod dopoledne. Vše probíhá v areálu letního koupaliště, vedle campu, v lázeňském lesoparku na Kyselce. Pro děti je tradičně připraveno plno atrakcí a soutěží až do pozdního odpoledne. Z programu: od 19 hod nastoupí Slávek Janoušek, pak bluegrassová kapela Cop a po ní Poutníci. V nočních hodinách se končí countrybálem, který obvykle končí až nad ránem. Nocleh možno zajistit v autokempu Kyselka, tel: 471 823 254, ale neváhejte, počet chatek a lůžek je omezen. V neděli si můžete udělat výlet na Bořeň, ať už lezecký či turistický. (ap.reschici@quick.cz)

 20.09. 2003

Český pohár v boulderingu na Václavském náměstí

Všechny prosím, přijďte fandit, já se poperu určitě, Karel Hegr snad. Finále závodu očekávám nejdříve kolem osmé hodiny večer. Petr Resch.

 Říjen 2003

Kolešov -organizují Chalupovi (ggs@quick.cz)

 Prosinec 2003

Poslední slanění

[Úvodní strana](#)

Oddílové zpravodajství

☉ Všechni členové obdrží v nejbližší době poštou seznam podzimních akcí a průkazku na stěnu

☉ Michal Hlaváč

Michal Hlaváč sice v poslední době leze méně (a když už jsem ho vytáhl, tak zvláště), zato se věnuje těm nejtvrdějším disciplínám závodění v přírodě, kde sklízí nemalé úspěchy. Na letošním mistrovství ČR v survivalu družstev skončil třetí, v obdobném závodě jednotlivců potom pátý.

☉ Roháče 2003

Už minulý rok jsme se pokusili o zimní přechod hřebene Roháčů ve složení: Adam Voldán, Petr Salák a Jirka Krupička. Cestu jsme rozplánovali do tří dnů, kdy jsme první den chtěli dojít z Jalovce přes Bobrovická plesa až na Brestovou, druhý den překonat náročné úseky přes Skrinianky, Baníkov a Tri kopy. Poslední den pak přes Baranec sestoupit do doliny a valit dom. To vše jsme měli naplánováno na velikonoční prázdniny, jenže předpověď byla špatná, a tak jsme termín změnili, aby předpověď byla ještě horší. Nakonec jsme přece jen odjeli, ale po noci na sedle Pálenica, kdy jsme bojovali se silným větrem a deštěm, jsme pochopili, že mi tata nelhal a že za špatného počasí to opravdu nejde. No co, není nad vlastní zkušenost. Tak tedy, minulý rok jsme v Tatrách položili (o žádném věšení nemůže být řeč) pytel a naše hrdost nám velela pro něj dojít (nikoli vylézt).

Plán jsme nezměnili, jen jsme si chtěli počkat na opravdu dobré počasí (předpověď). Přišlo a my odjeli. Tentokrát už v únoru. Po příjezdu do Jalovce ale počasí nevypadalo zdaleka tak vábně jako na meteorologické mapce v televizi. Nezbylo než se ujišťovat, že je inverze, a že až vyběhneme nad 1000 m n. m., bude vše jako na fotkách od cestovky. No, nebylo. Čím výš jsme se vybelhali, tím větší bylo mlíko. Až po chatu na Červenci byla vyšlapaná cesta, pak jsme se začali bořit po kolena, hůře po pas, nebo po prsa, k tomu se připojila složitá orientace v mlze a později i únava a zklamání z beznadějnosti našeho počínání. Vždyť výsledkem bylo, že jsme se za celý den urputného boje dostali do sedla mezi Ostrou a Sivým vrchem. Tedy asi 3 hodiny chůze z Jalovce, v létě. Unavení, poučení všelijakými příručkami jsme postavili stan a vypili spoustu čaje. Nakonec přišel Jirka s dokonalou fintou, jak usušit propocené věci - nechat vymrznout, voda se přeci odpařuje vždy, a tak nám oblečení uschne, i když mrzne. Já jakožto maturant z fyziky jsem nápad schválil, pranic mě nezajímalo, že voda se v mlze, tedy při 100% vlhkosti vzduchu, neodpaří. No, ráno už mi to seplo, když jsme měli věci pokryté centimetrem jinovatky. Naštěstí dnešek nevypadal zdaleka tak beznadějně jako předchozí den. Obloha, jako když ji vymete, bez mráčku. Líbezná předpověď se konečně naplnila. Po krátkém přesvědčování se vlézt do sněhově bílých kalhot (mé kalhoty jsou zelené ale ta jinovatka...) už vše probíhalo podle toho nejodvážnějšího plánu. Celkem rychle jsme prošlapanou stopou, kterou jsme včera v mlze ztratili a už nenašli, vylezli na Sivý vrch, sestup do sedla Pálenica, však znamenal tvrdý boj

s rozměklým sněhem a kosovkou, který ukončil až travnatý hřeben Brestové. V sedle pod Salatínem jsme museli poprvé nazout mačky, ve dvě odpoledne jsme byli na místě 1. plánovaného noclehu, maličké zpoždění. Nicméně jsme zabojovali a přešli Skriniarky, v pět odpoledne jsme již neměli sílu dostat se ještě za Pacholu, čímž jsme byli nuceni strávit noc na Spálené. Počasí bylo opravdu skvělé, a tak jsme si nenechali ujít ani západ, ani východ slunce, dokonalost, opět jsem chápal, proč jsem přijel do hor.

Ráno nás čekal nejtěžší úsek cesty - Pachola, Balíkov a Tri kopy. Ještě jsme nevěděli, jestli zde strávíme třetí noc nebo zda se podřídíme Petrovi, který musel do školy a pojedeme všichni tři domů. Přišla menší výměna názorů ohledně této otázky, ale rozhodnutí samo se nějak ztratilo. Když jsem vylezl nepříjemný mix na opět jednoduchý hřeben Pacholy, napadlo mě, proč jsme se nenavázali, sice se skutečně nešlo zajistit, jak jsem předpokládal, nicméně Jirka a Petr by byli jistěni shora, nebyl jsem sám, i Petrovi se způsob zajištění nezamlouval. Následovala vrcholová tyčinka Deli a další výměna názorů, zda je cennější přejít hřeben podle plánu, nebo jít pomalu, navázání, v klidu a bezpečně. Musím přiznat, že tato myšlenka mě zaujala. Dokonce jsme se jí i podřídili. Bylo rozhodnuto, přijeli jsme všichni, odjedeme všichni a k tomu půjdeme navázání. Zbytek přechodu jsme absolvovali bez sebemenších problémů, snad jen jsme neskončili za Barancem ale již ve Smutném sedle.

Akce se tedy zdařila a nezbyvá než ocitovat Šilhana: "Teď už jen dál,, výš a ještě směleji." Hore zdar.

- av-

📅 7. 6. 2003

Již před sedmi lety vznikl bláznivý závod „Tvrďák“, který za tu dobu prošel mnoha změnami, ten letošní byl však velkým krokem vpřed. Kromě horolezců TJ Lokomotivy Beroun se pořádání ujalo také občanské sdružení HÝSKOV-TADY JSME DOMA a možná i tenhle fakt přispěl ke zkvalitnění trasy, lepšímu organizátorskému zabezpečení, ale i hodnotnějším cenám. Navíc se na startu objevilo několik excelentních borců, skutečných

„tvrďáků“. Vždyť posud'te sami: 200 metrů plavání, 4 kilometry běhu, 40 kilometrů na kole v terénu a několik terénních vložek, a to všechno za neuvěřitelný čas vítěze 2 hodiny a 22 minut. Jak že ten sedmý ročník tedy probíhal?

Sraz v sobotní dopoledne 7. června na hýskovském jezu. V tuhle hodinu tu je ještě klid a tak bylo možné s dvacítkou účastníků zhruba probrat nástrahy trasy a vysvětlit nutné podrobnosti. Vlastní start kolem půl jedenácté, kdy chlapi „zaklekli“ do startovních oblázků vymletých proudem divoce se řítící vody letos poměrně plné řeky Berounky; mladická kategorie startovala nad jezem a děvčata letos bez plavání. Připravit, pozor, start! Dívky vybíhají, mladíci plavou a chlapi se derou do vln rozběsněného hýskovského jezu. Někteří

s přehledem zdolávají, jiní nevolí ideální trasu a proud je neustále strhává zpět. Nejhuř je na tom Michal Hlaváč, který se na hranu jezu dostává v okamžiku, kdy se ostatní už obrací u bojky v polovině plavání.

Výjezd na Zdejcínu je v tom vedru děsivý, ale už se začíná tvořit čelo závodníků, které na občerstvovací stanici ve Svaté - po přejetí Dědu a prosvištění Hudlicemi - doráží takřka současně.

Na dvojici z Karlových Varů Jan Skoček, Jan Rieger a místního obhájce loňského vítězství Adama Voldána se dotáhl Michal Hlaváč a všichni okamžitě vyráží na běžecký úsek směr Vraní skála. Běh toho na špici moc nezměnil a vedoucí kvarteto se kolmo pere dál. Nutno podotknout, že cesta je vylepšena speciálními vložkami v podobě získávání razítek, jež jsou v naprosté většině umístěna kdesi ve větvích stromů. Popravdě řečeno jsem se domníval, že jejich slézání bude zpestřením a víceméně kontrolou, že si závodníci trasu nezkracují, ale ukázalo se, že právě tahle specifika odlišují Tvrd'áka od ostatních závodů podobného typu, neboť předposlední razítko výrazně zamíchalo pořadím.

Po poměrně rychlých kilometrech vedoucích ze Svaté k Leontýnskému zámku, dále směrem na Žloutkovice a přes Nižbor, dorazil do cíle na prvním

místě Jan Skoček, těsně sledován Michalem Hlaváčem. Michal však již před cílem oslavoval vítězství, neboť věděl, že jeho soupeř nezískal právě ono předposlední razítko, umístěné asi v šestimetrové výšce na habru (tímto se omlouvám všem, jež jsem zmátl označením stromu bukem), za což dostal penalizaci deset minut. A tak se před Honzu Skočka posunul i v té chvíli nic netušící Adam Voldán, který se do cíle přiřítíl s devítiminutovou ztrátou. Bramborová pozice zbyla na Honzu Riegra, jehož zradila na trase technika, dvakrát píchnul.

Pak už se to trousilo postupně až do rekordního času šesti a půl hodiny, tedy více než čtyřhodinové ztráty na vítěze. Veliké ztráty však většinou nebyly způsobeny fyzickou nezralostí závodníků, ale chabým orientačním smyslem, jež některé zařadil do kategorie „houbaři“. O něco lépe ze dvou zúčastněných bloudících dívek na tom byla Hanka Fantová. Mezi mlad'ochy jasně vévodil Jakub Rumler, který by v mužské kategorii skončil někde kolem pátého až sedmého místa (není možné říci s určitostí, protože trasa mlad'ochů byla v závěru poněkud lehčí).

Následovala formalita v podobě vyhlášení a příjemné likvidování vynikajícího guláše. Koupel v Berounce nás osvěžila natolik, že jsme s asi polovinou zúčastněných poseděli a popěli asi do půlnoci u ohýnku s nezbytnými buřty.

Věřím, že se všem „Tvrďák“ líbil a svou účastí ozdobí i další ročníky, které proběhnou tradičně první červnovou sobotou.

- pr-

Petrohradské PADání

Poslední červnový víkend se to stalo. Asi největší boulderová akce na českých skalkách a kamenech. Jak napsal Hop na Lezce, jednalo se skutečně o ojedinělou akci. Proč? Protože najít někde absolutně neznámou oblast, na níž dva lidi s přispěním pár dalších nadšenců připraví skoro stovku závodních boulderů, to se už asi nepodaří.

Tak tedy pěkně popořádku:

- 1) Myšlenka udělat závod v přírodě se zrodila někdy v zimě, kdy jsme s Karlem brouzdali petrohradskými lesy a na Bráně objevili kameny s potenciálem, který by podobné klání umožňoval.
- 2) V polovině května jsme poprvé zavítali do oblasti za účelem zahájení příprav. Zjištění na místě byla děsivá. Všechny kameny zarostlé do bujaré vegetace a tedy procitnutí v podobě uvědomění si faktu, kolik to bude práce.
- 3) Následující návštěvy (ca. 2x týdně) jsme čistili, káceli, klestili, kopali, stavěli tarasy no a nakonec i trochu lezli. Celkem to všechno obnášelo zhruba 250 pracovních hodin, rozdělených mezi mě, Karla a částečně Michala Mesteka.
- 4) Další přípravy mimo terén spočívaly v sehnání cen. Ty zajistila (ve velmi důstojné míře) firma PAD, výrazně přispěla i firma Letovská stavební. Pak už jenom nakreslit mapky a připravit pro závodníky seznamy boulderů a můžeme začít...
- 5) ... na petrohradské návsi, kde byla prezentace. Zde jsme společně s firmou PAD a jejich nádherným firemním logem v podobě ca. 3 metry velikého kostlivce nejprve vyděsili místní obyvatele, kteří považovali naši akci za anarchistickou demonstraci. Po diskusi se starostou se ale vše vyjasnilo a v poklidné atmosféře vše pokračovalo.
- 6) Skoro třicet závodníků (čekali jsme víc) jsem vedl do lesa. Nutno podotknout, že cestou, kterou jsem šel poprvé a tak si někteří vzpomněli na taková legendární díla, jako je Král Šumavy, či jiná převaděčská dobrodružství. Nakonec tahat si do lesa na zádech postel vypadá docela bizardně, ale místní už si na různobarevné obdélníky a ručičkama a nožičkama docela zvykli.
- 7) Pod šutry už bylo hej. Bylo sice ještě zapotřebí absolvovat půl kilometru při obhlídce tratí, ale po výborně vystavěných a vyznačených silnicích dálničního typu D1 až D4 a pak už se konečně začalo lézt.
- 8) Ve tři čtvrtě na dvanáct zazněl pomyslný startovní výstřel. Lezci se rozutekli po kamenech a organizátoři mohli až do tří hodin vychutnávat ovoce svého konání. Až do tří totiž probíhala kvalifikace, kde se lezli bouldery obodované tak, že jasně bylo výhodnější lézt málo těžších věcí, než lítat po lese a honit počet. Podařilo se nám tak jasně vyseparovat lidičky, kteří měli výkonnost na finále, ale zároveň je zase až tak moc neunavit, aby nám v tom finále něco ukázali. No a na těch lehčích boulderech si zalezl každý i bez ambicí.
- 9) Ve finále nám pak nejlepší pětice ukázala, jak se má lézt. V systému podobném tomu oficiálnímu závodnímu svoji sílu jasně ukázal Rost'a Štefánek a s velikým přehledem zvítězil. Škoda (???) , že jeho potenciální čeští soupeři uvízli v Itálii, kde Andrey Chrastina nečekaně postoupil do finále SP a závod tedy nestihl. Druhý byl zástupce pražského Boulder Baru Martin Spilka a třetí Ondra Beneš, známý to autor nejtěžších klasických prásků v Labáku. Vynikající bramborovou pozici vybojoval Zdenda Resch.
- 10) Dívčák vévodila Světlana Kadlecová.
- 11) Pak se ještě zkoušely projekty a večer u ohně pělo, pilo (soudeček byl!!!!) a povídalo. A pak se šlo spát, takže to všechno dobře dopadlo, vlastně jako v pohádce. Dobrou noc.

- pr -

 26.7. - 2.8. 2003 **Ostrov** - organizoval Jirka Novotný (příspěvek snad hoši dodají do příštího čísla)

📅 26.7. - 2.8. 2003

Ostašské ohlédnutí

Na přelomu července a srpna se konala již tradiční lezecká akce „Ostaš“, tentokrát Ostaš 2003. Letos jsme se sešli ve skutečně hojném počtu, čítajícím okolo třiceti lidí. Program byl obdobný jako v předešlých ročnících - turistika, lezení, bouldering a po večerech samozřejmě nějaká ta kultura (v dobré náladě) u ohně či bez ohně.

Vzhledem k občasným nepříznivým počasím, jsme „proturistili“ nejen místní skalní město, ale i okolní labyrinty.

Sluníčka ovšem bylo také dost, a tak se vesele boudrovalo (což některým z nás poměrně dobře šlo) a lezlo po skalách, ovšem až na PR, který opět slimejšoval za odborné nápovědy KH, jenž za tímto účelem téměř „namedvědoval“ na přilehlou kládu. I přes zlepšení však Slimáci zůstali příliš slizcí. Tedy staříci vylepšovali opět neúspěšně....

Někteří z nás měli velké plány, které se podařilo naplnit jen z části. Například vyhlédnutý projekt, na který jsme přivlekli dokonce i několik kruhů, se posléze ukázal jako přílišná „reschovina“, a proto nelezitelný (alespoň pro nás). Zato vize nočního lezení se ukázala jako příjemné zpestření.

Zbylí normální lidé, se po večerech bavili více kulturně, a to především za přispění nejmenovaného houslového virtuosa a mnohých dalších instrumentalistů. Zejména při „jablečných dnech“ (originál ‚Bérenzen‘©©), se hojně zpívaly ruské lidové písně a plyně hovořilo německy.

Jelikož NEJEN výsledky dvojice R. H. jsou stále negativní (⇒ RH-) upínáme své naděje k Ostaši 2004.

-Mílanátek-

Já jen doplním, že nás bylo letos na Ostaši celkem 38 lidí, z toho 15 dětí. Pro příští rok by se už asi vyplatilo objednat si autobus. Myslím, že se to moc vydařilo a všichni byli po všech stránkách spokojeni. Už se těším na příští ročník a nezapomeňte si vyrobit trička „Ostaš 2004“.

- ar-

[Úvodní strana](#)

📅 Letní Tatry 2003

Už minulý rok jsme chtěli okusit lezení v horách, jenže jsme se vypravovali jak vrabci z Čech. Po problémech s určením termínu nastaly komplikace s vybavením, a nakonec - v první řadě s lezeckou výkonností, čímž se sen rozplynul dříve, než se dalo čekat. Nicméně myšlenka zůstala.

Poučení z minulých chyb jsme nejprve třikrát změnili termín, abychom zjistili, že stejně nevyhovuje všem. Skupina: Adam Voldán, Jiří Krupička, Michal Urbánek, Miloslav Šramota, Petr Salák a Michal Mestek, se tak musela nakonec tři dny před odjezdem rozdělit na několik dílů, z nichž AV a MU vyšli nejlépe a bylo jasné, že v Tatrách zůstanou tři týdny zatímco ostatní se

během jejich pobytu prostřídají.

Naštěstí termín zůstal jediným příznakem SES (Syndrom Expedičního Selhání), a tak jsme (AV+JK+MU) mohli 7. srpna ráno skvěle vybaveni, vyspáni, naladěni, najedeni, rozlezeni... stanout v nádražní hale na Štrbském plese a vyrazit vstříc velehorám.

Od Františka Voldána a Jaroslava Chalupy jsme měli doporučené výstupy a vysvětlena rizika našeho horolezeckého sportu, tedy krom naší blbosti nám nic nehrozilo. Ve čtvrtek jsme dorazili do doliny Žabích ples, kde jsme měli doporučené výstupy na Žabího kôňa a Volí vežu. Okoukli jsme si, jak tyto prásky lezou místní borci. Ti nás pak odstrašovali od bivakování v dolině, ale nás tvrdé berounské bijce nerozhodili - postavili jsme si zbrusu nový domeček o kterém ochránáři nemohli vědět, tudíž ani vybírat. V pátek a v sobotu padl Žabí kôň jak po hřebeni, tak Häberleinkou. Již během pátku jsme však pochopili, že nejsme zdaleka jediní, kdo využívá ubytovacích služeb místního suťového pole a že náš příbytek patří mezi ty nejskromnější, jen štěstí, že nás nemusel chránit před deštěm. No, ještě v sobotu jsme se přesunuli pod Volovku, do jednoho z nejluxusnějších a asi nejznámějších bivaků na břehu plesa. Po pečlivé přípravě (lehce jsme zaspali) jsme vyrazily na J žebro, a ještě odpoledne jsme si vyšlápli na Štáflovku. Byli jsme odměněni exponovaným lezením v pevné skále s vyborhákovánými štandy, jehož parametry v průvodci odpovídaly i námi vybraným cestám na Galerii - Staré , a snad i Stanislavskému, které jsme považovali za pro nás maximální lezecké počiny. Večer jsme zjistili, že ač budoucí MATFIZák (AV) dokonale propočítal zásoby, máme zbytečně moc těstovin a polévek (asi 2krát více než jsme mohli spotřebovat) a oproti tomu málo plynu (právě došel). V pondělí nás tedy čekaly halušky a nákup oněch důležitých věcí, které jsme začali tak postrádat- plyn, toaleták.

Odpoledne jsme se přesunuli do České doliny, kde jsme během silného větru a nízkých teplot odhalili další nedostatky naší (především mojí) výbavy - ač vím, že i v létě jsou v horách rukavice a čepice nutností, nezabílal jsem si je s sebou. To byl poslední hřeb do rakve už tak promrzlému družstvu. Už v noci jsme měli problémy s teplotou, o čemž svědčí i památný noční rozhovor: Kdy Jirka skromně pronesl: "Mě je kosa, to už je hrozný,...(kleje), já mam ten starej péřák a ty brka už jsou nějaký řidší..." Načež Michal heroicky kontroval: "To já mam DuPont termolight EXTREM od Colemanů...(pauza). A stejně je v tom zima jak v prdeli!"

Galérka v nás vzbudila „úctu“ - strach. Ještě, že zde bylo dostatek jiných lezců, kteří nám dodali kuráž. Za teploty asi + 3 stupně a silného severáku jsem si do polarky vyřezal dirky na palce a obul lezečky. Ty jsem záhy zase rychle sundal, ne z úcty ke klasikům ale kvůli omrzení nohou. Nicméně s přibývajícím výškou jsme se začali uklidňovat, nakonec jsme po 6 hodinách boje stanuli na Galerii a ohřáli se odpoledním sluncem, čekal nás první náročný sestup. Naladěni předešlým výkonem jsme brzy ráno stanuli pod nástupem Stanislavského, tedy snad. Na rozdíl od předchozích cest jsme náš výstup nemohli konzultovat s ostatními. Když jsem dolehl až pod první „lezečkové“ dýlky ukázal se náš orientační smysl jako dostačující (je pravda těžké zabloudit v cestě plné starých skob). Tady na mě čekal místy převislý komín, který zaručoval těžké lezení, po ne zcela suché skále. Fakt, že tu tekla voda nás donutil si uvědomit, jak moc je u podobných výstupů důležité, aby bylo opravdu sucho, natož aby pršelo (z podobné představy mi bylo špatně). Při lezení mokrou, koutovou spárkou, mi připadalo, jakoby se kazilo počasí, svedl jsem to na subjektivní vjemovou sugesci. Zaštandoval jsem, za chvíli tu byl i Jirka, zajistili jsme Michala a - zahřmělo - bylo jasné, že má vlastní psychologická autodiagnóza byla ne špatná, ale ještě horší. Jdeme dolů! Po chvíli vyměňování názorů ohledně dalšího postupu mi s argumentací pomohl nový, silnější hrom.

Michal slezl zpět ke štandu, načeš místo „zruš“ jsme slyšeli jen ohlušující hukot kamenné laviny, ticho. Pak se ozval i Michal, když jsme k němu s Jirkou slanili, omotával si nohu obvazem a nad ním chyběl asi 200kg blok. Začalo pršet. Vyslaňovali jsme ven z komína. Odtud byl skvělý rozhled do stěny, ostatní družstva pokračovala v postupu. Přestalo pršet. Se smíšenými pocity jsme v bivaku zjistili, že opět došel plyn (skvěle zásobené sporty na Štrbském plese neměli velkou bombu). No co, když jsme nedali Stanislawského na Galérii, dáme ho na Volovce, s tímto rozhodnutím jsme vyrazili, přes Váhu, kde jsme si objednali guláš s trojitou porcí knedlíků, do našeho příbytku u Žabího plesa. V noci nás navštívila bouřka, a tak i tento Stanislawski se nám ubránil.

Opět jsme byli na Štrbském plese, koupili si malou propan-butanku a šli piknikovat k jezeru. Dnes večer nás měl opustit Jirka a Já s Michalem jsme měli vydržet do pondělí na posily (MŠ+PS+MM). AV a MU byli zasaženi SES, nejsilněji se u nich projevoval stesk po domově. Nicméně, našli jsme lék: před dvěma lety jsme se s Jirkou na Štrbském seznámili s mladými běžkařkami ze Žďáru nad Sázavou - a ty zde měli opět soustředění. Nudu a první příznaky SES zažehnal boj o jejich hotelové pokoje. Započali jsme jej asi v 16:00 a po seznámení se s trenéry skokanů, pokojskou, recepčním, slovenskými turisty ubytovanými v hotelu, zhlédnutí beznadějně předpovědi počasí jsme vzdali asi v 20:10. Kdy při odchodu AV spadl i se svými dvěma batohy ze schodů, čímž pobavil všechny přítomné v hotelové hale.

Předpověď byla špatná - do pondělka déšť, později jen přeháňky. Rozhodli jsme se pro Batizovskou dolinu. Pátek pršelo, v sobotu nás však přivítalo slunce, a tak jsme se s Michalem rozhodli pro pětkový průstup stěnou Drůka v hřebeni Končisté. Nástup jsme trefili, ale máme asi špatný odhad na metry, a tak jsme vždy odbočili koutem doleva příliš brzy, výsledkem bylo lezení stylu: jedna délka vzhůru, druhá traverz do původní cesty. Aspoň máme v Tatrách variantu (nechci slyšet žádné poučky typu: co blbec - to varianta). Po návštěvách sousedů v bivacích jsme se rozhodli pro vyborhákované Kuttyho plotny na Batizovský štít. Ne náhodou jsou dnes v novém průvodci označeny 4+, s lezečkami, borháky na štandech a frendy je to opravdu procházka růžovým sadem. Možná kvůli spěchu před podivně tmavoucí oblohou a nedostatku pocitu boje mě tato cesta zklamala.

Byla neděle večer a už zítra měli dorazit kluci, nezbývalo než se přesunout na Štrbské pleso. Kluci měli dorazit v 7:30, bylo 9:00 a oni nikde, až teď jsme tedy kromě času začali pátrat i po místě naší schůzky. Nebylo jim nádraží na Štrbském, ale hotel na Popradském. Příště budeme moudřejší. Díky našim organizačním schopnostem jsme se tedy shledali až v 10:30 a díky naší kondici jsme se definitivně připravili o možný den lezení. Alespoň zbylo dost času prohlédnout si dolinu. Zde jsme byli velmi důrazně upozorněni na zákaz bivakování v TANAPu. Ale rušitel našeho klidu po chvíli zmizel. Ubytovali jsme se. Rozdělili jsme se do lezeckých skupin ve složení: AV+MM a MU+MŠ+PS.

V úterý ráno nás budilo slunce, čekal nás Dračí štít, pro AV a MM to byla J stěna a pro trio JV hřeben. Zde jsme s Michalem vyrobili novou variantu, počkali jsme se i na B-tým, vrcholové foto, sušenka a sestup - tentokrát jsme netrefili ten správný žleb, začalo pršet a z našeho sestupu se stalo dobrodruží. Nakonec jsme se vrátili a vše dopadlo dobře. Pak celou noc pršelo, celé dopoledne a až tak v 11 hodin se to začalo trhat, padlo rozhodnutí jít aspoň na Kozú stráž. Pěkný krátký výstup s pohodovým sestupem - co víc si přát (aby to bylo dlouhý, já vim).

Ve čtvrtek jsme se rozhodli pro Rumanov štít a Plška na Ošarpace. Oba výstupy super, i když Plšek pro mě byl mojí hranicí obtížnosti. Když jsme přelezli těžký úsek, dohnali jsme horského vůdce s nějakou rodinkou z Prahy, zbytek cesty nás měli provázet, ale sprchlo a vůdce zavelel k sestupu. My jsme s ním konzultovali možnosti: A- jako oni 3 délky slanění B- přes vrchol a jedno slanění. Mě připadlo lepší B, i když bylo podezřelé, že vůdce nebere nejlepší možnost. Nahoře nás zastihli kroupy a sestup opět přibral na dramatičnosti. My jsme po problémech s odsedávkou na vrcholu Malého Ošarpace museli ještě jednu postupovou délku traverzovat pod Velkého Ošarpace, odkud následovalo slibované jedno-délkové slanění do chodáku. Kluci za tohoto počasí sestoupili bez problémů až nad žleb pod Rumanovým, kde se s nimi vytrhla skoba při slanění, naštěstí měli dostatek inteligence, aby si ji pojistili, a

tak se hrůzný zážitek nekonal. Všichni jsme byli otřeseni, protože ač se nic nestalo důvěra v námi zatlučené skoby se blížila k 0. Michal Urbánek, se kterým se skoba vytrhla, jel již v pátek domů, my ostatní jsme šli vysvobozovat lano, štanovku a ostatní materiál ze stěn.

V sobotu se utvořilo nové lezecké dou: AV+MŠ a boulderistický tým MM+PS. První jmenovaní překonali hřeben od Zlomiskové věže na Dračí hlavu, a druzí několik bouldrů okolo obtížnosti 5c (Hegr + Resch mohou být pyšní). A odpoledne se jelo dom.

Plán strávit v Tatrách 3 týdny se tedy zcela nenaplnil, ale těžko se divit Michalovi, že odjel dřív. I tak jsme zdolali poměrně slušný počet vrcholů. Dá se říci, že jsme poznali úskalí lezení v horách. To na nás udělalo velmi dobrý dojem (převážně) a určitě bychom v něm chtěli pokračovat. Udělali jsme i mnoho chyb, které by se napříště neměli opakovat. Proto oceníme veškeré vaše poznámky k našemu počínání. „A pohoda...“

Hore Zdar, Adam

Oddílový sklad vybavení

Výbor na základě iniciativy účastníků zájezdu do Vysokých Tater rozhodl o pořízení dvou kusů turistických cepínů a dvou párů maček. Sklad bude u Jany Krumpholcové.

- pr -

Oddílová nástěnka

Připomínám, že na vlakovém nádraží v Berouně máme oddílovou nástěnku. Tak Vás prosím, abyste Roberta zásobovali fotkami a materiály z vašich skalních toulek.

Robert Frdlík: r.frdlik@centrum.cz, 603 468 465

- ar -

Novinky a zprávičky z Berounska

 bez příspěvku

[Úvodní strana](#)

Novinky a zprávičky z Čech a "okolí" (Morava, Slovensko, Zakarpatská Rus)

Aktuálně z Petrohradu

Petrohrad nejen pro pohodáře, ale i pro siláky

Petrohrad chválí všichni, kdo tam byl. Ať již to byli účastníci PADání (viz jiný článek) nebo lidičky, kteří si o něm přečetli na webu či v Montaně. A je jedno, jak lezou. „Odrhnutých“ jedniček, dvojek, trojek, čtyřek, pětěk jsou už stovky, ale v poslední době se Petrohrad dostává i do popředí českého extrémního lezení vůbec, vždyť nejtěžší věc - „Kdopak pěkně papal“ za 8B tr je srovnatelná s cestou 8C či 11-UIAA.

A tady jsou ve faktech ty skutečně největší prásky:

BOULDERY:

Kanagom **8A**
1.přelez: Andrey Chrastina, 2003
další přeazy: Rost'a Štefánek (potvrdil 8A)
charakter: oblíny

Megaman **8A**
1.přelez: Petr Resch, 2003
další přeazy: Rost'a Štefánek (potvrdil 8A)
charakter: silové a oblíny

Na krev **8A**
1.přelez: Rost'a Štefánek, 2002
další přeazy: nejsou
charakter: oblé lišty v mírně převislé stěně

No Entry **8A**
1.přelez: Petr Resch, 2002
další přeazy: nejsou
charakter: silové a skok

Rudá armáda **8A**
1.přelez: Petr Resch, 2003
další přeazy: nejsou
charakter: silové a skok

Velká postupka 7C+/8A

1.přelez: Petr Resch, 2003

další přeazy: Andrey Chrastina, Tomáš Mrázek

charakter: silové v převisu

TRAVERZY:

Kdopak pěkně papal 8B

1.přelez: Petr Resch, 2003

další přeazy: nejsou

charakter: silovina s velkými chyty, 5 metrů

Bouře a vzdor 8A+/8B

1.přelez: Petr Resch, 2003

další přeazy: nejsou

charakter: silové kroky po dobrých chytech, 12 metrů

Návrat sněhuláka 8A+

1.přelez: Petr Resch, 2003

další přeazy: nejsou

charakter: silové a prstové, klíčové místo 3 metry, zbytek vytrvalostní

Loupež chytů 8A/8A+

1.přelez: Karel Hegr, 2003

další přeazy: Rost'a Štefánek (potvrdil klasifikaci)

charakter: malé lišty a boule, 4 metry

Doufám, že se nám v nejbližší době podaří urovnat informační chaos zavedením webové stránky www.jesenickekameny.cz, které už pokusně běží, ale informací je tam zatím málo. Na jaro bych si také moc přál nějakého knižního průvodce, vždyť momentálně registruji na Petrohradu už 746 boulderů a seznam není ani zdaleka úplný, odhaduji, že v něm chybí asi stovka kusů. „Jesenickekameny“ a eventuelně i průvodce však nebudou pouze o Petrohradu, objeví se tu i dosud nikde nepublikované oblasti jako Kosobody, Bukov nebo kameny na Žihelsku.

- pr -

[Úvodní strana](#)

Novinky ze světa

- bez příspěvku

[Úvodní strana](#)

Lezecké oblasti

- prý příště Skály na Mamutu

[Úvodní strana](#)

Řečičky (diskusní fórum čtenářů)

[Úvodní strana](#)

Portrét

- bez příspěvku

[Úvodní strana](#)

Webové stránky

<http://www.mount.cz/>

HO LOKO Beroun (zde naleznete i starší čísla FunLoku)

<http://www.lezec.cz/>

nejčtenější lezecké stránky se spoustou zajímavostí

<http://www.horosvaz.cz/>

Český horolezecký svaz

<http://www.horokupectvi.cz/>

průvodce a horolezecká literatura

<http://www.montana.cz/>

časopis Montana

<http://shop.mount.cz>

internetový obchod Petra Vaňka. Dárky a umělecké předměty vyřezávané, dovážené z exotických zemí Asie a Afriky.

<http://www.volny.cz/arbo>

- HO Bořeň (včetně průvodce po Bořni)

<http://www.sportovninoviny.cz/horolezectvi/>

horolezecké noviny

<http://www.geocities.com/Yosemite/Gorge/1653/alpinIV.html>

HO Alpin IV.

<http://homalpin4.wz.cz/>

HOM Alpin IV.

<http://www.sweb.cz/hkrakovnik/index.html>

HO Rakovník

[Úvodní strana](#)

Inzerce

- Prodat, koupit, darovat, prostě se toho zbavit (popřípadě se seznámit)

[Úvodní strana](#)